

"
a žn
P
šalo
mar
až n
P
vys
do s
Za č
zvlá
mlic
v sta
chle
hun
pri z
A
na p
hro
P
dva
kuc
men
Ale
nos
Čer

„Glo, glo,“ zaklokotal Kávovar, aby sa nedal zahanbiť, a žmurkol svojím červeným očkom.

Pani Čerešničková naliala pariacu sa kávu do dvoch šálok s modrým lemom. „Vieš, drahý,“ usmiala sa na svojho manžela, „naš kávovar robí takú nezvyčajne dobrú kávu, až mi niekedy napadne, že je iste zázračný!“

Pani Čerešničková ani netušila, aké pravdivé slová vyslovila. Dokonca kým hovorila, kuchynskí škriatkovia do seba štuchli a za plechovkou cukru sa rozchichotali. Za čias prastarej mamy pani Čerešničkovej jestvovali zvláštni kuchynskí škriatkovia, ktorí dokázali zmútené mlieko premeniť na maslo a dozrieť na to, aby sa v staromódnych rúrach upiekol nadýchaný a chrumkavý chlebík. Keď chceli títo škriatkovia vyparatiť volľajaké huncútstvo, zrazili smotanu alebo vyrušili sliepky pri znášaní vajec.

A múdre gazdinky pre nich v noci často vyložili na prah dverí tanieriky s ovsenou kašou, v ktorej boli hrozienka a med.

Pani Čerešničková nemala ani potuchy o tom, že dvaja potomkovia takýchto škriatkov žijú práve v jej kuchyni. Títo dvaja škriatkovia mali dlhé, nevysloviteľné mená, ktoré sa dedili z otca na syna a z mamy na dcéru. Ale skrátene ich volali Sol' a Peper. Kým prvý škriatok nosil biely oblek a spal v striebornej solničke pani Čerešničkovej, ten druhý nosil bodkovaný hnedý oblek